

הרחם נחשבת לידה, ואילו לידה של "יוצא דופן" אינה נחשבת לידה המקדשת את הבכור בקדושת בכורה. **אף כאן**, לגבי חלות קדושת הגוף על וולד קדשים, רק לידת **פטר רחם** נחשב לידה.

שואלת הגמרא: **ולגמר רבי שמעון "לידה לידה" מאדם. מה התם, יוצא דופן** נחשב לידה לגבי ימי טומאה וטהרה וקרבן, **אף כאן, יוצא דופן** נחשב לידה לגבי קדשים!

ומתרצת הגמרא: **מסתברא, מבכור הוה ליה למילף, שכן** כתיב בקדשים "והיה שבעת ימים תחת אמו". ולומדים מבכור שנאמר בו "שבעת ימים יהיה עם אמו"⁽⁸⁾.

רבי חייא, שהיו תאומים, אלא שהשתהה האחד לצאת אחר השני ג' חדשים, וכבר נגמרו ז' ימי הטומאה ול"ג ימי הטהרה של הראשון לפני לידת השני, **אימר בחד קרבן סגי לה, קא משמע לן**⁽⁷⁾.

אמר רבי יוחנן: ומודה רבי שמעון בקדשים, שולד יוצא דופן בקדשים, **שאינו קדוש** בקדושת הגוף אלא בקדושת דמים בלבד. כי קדושת הגוף החלה על וולד קרבן בשעת לידתו, יכולה לחול רק בלידה רגילה, אך לא בלידת יוצא דופן.

מאי טעמא? גמר "לידה לידה" בגזירה שוה **מבכור. מה התם, פטר רחם**, רק לידה דרך

הלידה. ואילו שיטת הרמב"ם [מחוסרי כיפורים א ח] שהלידה היא היוצרת את חיוב הקרבן, אלא שעד מלאת ימי הטהרה, אין אפשרות להקריב את הקרבן.

7. בגמרא מבואר שאפילו אם היתה לידה של תאומים, הדבר הקובע אם זו לידה אחת לגבי חיוב קרבן, הוא, האם היתה הלידה השניה תוך מלאת ימי הטהרה של הלידה הראשונה.

וכן להיפך, אם ילדה, ושוב התעברה בהריון חדש, והפילה, אם היה זה תוך מלאת של הראשון, נחשב הכל ללידה אחת.

וביארנו בזכר יצחק [סימן ל'] **ובאבי עזרי** [מחוסרי כיפורים א ח] שאף על פי שהלידה מחייבת את הקרבן, תכלית הקרבן הוא להכשירה לאכול בקדשים. ואם אין את התכלית, מכל סיבה שהיא, היא אינה חייבת בקרבן. ולכן, כשמלאו ימי הטהרה ויש את התכלית להכשירה בקדשים, מספיק שתביא קרבן אחד על כל הלידות. אבל אם כבר חל עליה חיוב קרבן, וכעת יש סיבה חדשה לחייב אותה קרבן, חל עליה חיוב נוסף, מלבד החיוב הקודם שהיא כבר

התחייבה בזה.

וכתבו, שעל פי זה יש נפקא מינה. **שהרמב"ם** [מחוסרי כיפורים א ח] סובר שאשה שעברו ימי מלאת הטהרה שלה, וילדה, שוב לא יכולה להביא קרבן עד שימלאו ימי הטהרה של הלידה השניה. **וביארנו בזכר יצחק ובאבי עזרי** הטעם, כי עד שאין את תכלית החיוב, לא חל חיוב על האשה.

8. **הקשה החזו"ן איש** [בכורות יט ד], לרבנן, הסוברים שיוצא דופן אינו נחשב לידה לגבי טומאת לידה, ולפי מה שמבואר בגמרא שיש גם גזירה שווה של קדשים לאדם, וגם של קדשים לבכור [ודווקא פה, שזה סותר אחד את השני יש נידון ממה עדיף ללמוד], נלמד קדשים מאדם שיוצא דופן לא נחשב לידה, ואחר כך נלמד בכור מקדשים, ולא נצטרך את הפסוק של פטר רחם למעט יוצא דופן בבכור.

ותירץ החזו"ן איש, אף על פי שאפשר ללמוד בגזירה שווה, עדיף לכתוב בפירושו. אי נמי, מפטר רחם לומדים שבכור של אדם פטור מפדיון הבן אם יצא דרך דופן.